

Sv. Karol Boromejský

Plinio de Oliveira

3. novembra 2019 ✝ **Svätec týždňa** ✝ **Svätec na no**

Sv. Karola Boromejského (1538 – 1584), biskupa a vyznávača, Boh povolal, aby vykonal ozajstnú reformu svojej Cirkvi. Božská prozreteľnosť k tomu využila šťastlivé ukončenie Tridentského koncilu. Vo veku 23 rokov sa stal kardinálom a milánskym arcibiskupom. Predsedal synodám a koncilom, zakladal kolégiá a kongregácie, obnovil ducha svojho kléru a rehoľných rádov. Bol prvý, ktorý prišiel s realizáciou myšlienky diecéznych

seminárov. Sv. Karol uviedol do praxe rozhodnutia Tridentského koncilu. Mal prirodzené i nadprirodzené dary, ktoré potrebuje svätý biskup. Jeho životným cieľom bolo uskutočniť na sebe ideál dokonalého biskupa. Celý jeho život bol takto nasmerovaný. Zanikol v ňom človek a objavil sa prelát zahalený nádhernou svätosťou.

Komentár prof. Plinia:

V dejinách často pozorujeme, že keď sa nejakí ľudia dostanú na vrchol, začnú sa z nich stávať veľkí muži. A veľa z nich bolo tak úzko spätých s postom, ktorý zastávali, že sa zdalo, akoby ich samotná osoba zanikla a skrze nich žiaril ich úrad. Pár príkladov:

Je istý muž, ktorý je dnes Cisárom Cisárov, je dokonalým a konečným vzorom pre všetkých cisárov. Keď niekto o cisárovi vôbec uvažuje, myslí v prvom rade na neho. Je to Karol Veľký. Po jeho smrti sa nájazdy, ktoré zastavil, znova objavili. Ríša, ktorú vybudoval, sa začala rúcať. Európa, ktorú chcel zjednotiť sa rozpadla do malých kráľovstiev a malých politických útvarov. Dynastia, ktorú založil, vyhynula. Všetko, zdá sa, hrá proti tomu, aby si ho niekto pamätal. Ale Karol Veľký zostáva naveky v pamäti ako prototyp katolíckeho cisára, a preto je cisárom par excellence. Spomienka na Karola Veľkého prežila so všetkou cisárskou dôstojnosťou, plnosťou jeho osobnosti a vznešeným duchom, ktoré náležia Cisárovi, ktorého Boh poslal, aby konal Božie dielo na zemi.

Ľudovít XIV. bol francúzsky kráľ par excellence, Kráľ Slnko. Filip II. Španielsky bol kráľ par excellence, ktorý bránil vieru. Takto možno nájsť viac osobností, ktoré personifikujú úlohu, ktorú plnili. To platí aj vo Svätej Božej Cirkvi. Sv. Gregor VII. bol pápež par excellence, sv. Ján Vianney je model dokonalého farára a sv. Karol Boromejský je prototyp biskupa.

Ako pravý Pastier, ktorý stráži svoje stádo, bol na pozore pred bludmi jeho čias a rázne proti nim zakročil. Podobne, ako iné dôležité postavy Protireformácie, pomohol katolíckej náuke tak, že rozvíjal jej aspekty, ktoré protestanti popierali. Vo svojich spisoch zo známych právd vyvodzoval nové závery. Jeho postoj bol vždy bojovný, ako sa od biskupa žiada. Nebol to ekumenický prelát, ktorý akceptuje čriepky pravdy, ktoré sú pripojené k bludu, len aby zalichotil kacírovi. Celok bludu vždy dôkladne analyzoval a vždy v ňom nachádzal zlé zámery. Potom blud rozhodne odmietol a rozvinul opačnú náuku, ktorú zastávala Cirkev.

Sv. Karol nebol len skvelý protireformačný biskup, ale bol to Biskup protireformácie. Tento titul mu nepatrí len preto, že bol mimoriadne učený, ale pretože sa stal priamo archetypom biskupa. Neuspokojil sa s písaním kníh proti aktuálnym bludom. Urobil viac, sám zosobňoval pravdy, ktoré vo svojich knihách bránil. Stal sa znakom toho, čo písal.

Mohol by som opísať rozličné vlastnosti, ktoré zo sv. Karola urobili vzor biskupa, keby som mal viac času. Ale to by ma zbytočne zdržalo, preto zosumarizujem jeho život na veľmi názornom príklade.

Ako kardinál, ako iste viete, sa musel odievať pompézne, veľkolepo, slávnostne, aby tak oslavoval Pána Ježiša pred ľuďmi. Navyac, ako knieža Cirkvi bol aj svetským vládcom v Miláne, narodil sa do vznešenej talianskej rodiny. Ako 20-ročný bol poverený úlohou ministra zahraničia pápežského štátu. Preto sa obliekal vo veľkom štýle. Raz, keď cestoval v koči na nejaké stretnutie, priblížil sa k jeho vozu obyčajný mních. Karol prikázal zastaviť. Rehoľník ho pozdravil a povedal: „Vaša eminencia, aké skvelé musí byť kardinálom, obliekať sa do nádherného rúcha a voziť sa na parádnom koči. Určite je to oveľa príjemnejšie, ako byť obyčajným rehoľníkom ako ja a chodiť pešo.“

Kardinál milo pozval mnícha na voz. Ten si sadol vedľa neho a cesta pokračovala. Krátko potom začal rehoľník nariekať od bolesti, pretože parádne čalúnenie skrývalo ostré oceľové klince, ktoré kardinál používal pri umŕtvovaní svojho tela. Bolesť rástla každým pohybom voza. Brat už nedokázal zniesť toľko umŕtšovania a prosil, aby voz zastavil. Celý

šťastný potom pokračoval „pešo“ .

To znamená, že hodváb a krištál luxusného koča bol určený pre zrak ľudu, aby oslavoval Boha a dôstojnosť kardinálskeho úradu. Pod skvelým zjavom kardinála však svätec praktizoval pokánie za hriechy svoje a svojho stáda.

Prosme v tento sviatok sv. Karola Boromejského, aby sa prihováral u Nášho Pána a Jeho Matky za tieto veci:

- za reformu dnešných biskupov, ktorí sú veľmi odlišní od vzoru, ktorý on predstavoval
 - za obnovu seminárov, ktoré sa topia v zlých mravoch a falošných náukách
 - za obnovu celej svätej katolíckej Cirkvi, ktorú pomáhal obnovovať za svojich čias.
- A pre seba ho prosme, aby nám dal bdelosť pred bludmi a heroický zmysel pre obeť.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sv-karol-boromejsky/>